

Та за мене ги чко бѣше ;
 Та живота ми държише,
 Съ нея само азъ живѣахъ
 И на нея са надѣахъ :
 Да ма люби, трайко, вѣчно,
 Вѣрио, искрино, сърдечно.
 Но излѣзе та невѣрина,
 Къ любовь-тѣ съ лицемѣрина ;
 Салъ ма лага и ма бави,
 А измаменъ ма остави.
 Другого пакъ днеска леже,
 (Ахъ злочити вѣре мажи !).
 За това и азъ Отъ ишишъ,
 Доръ живота-тѣ ми прѣмнѣ ;
 Ще странъ вѣнъ Отъ жены-ты :
 Звѣрове та адски.

—○—

Ахъ любезна, моѧ мила,
 Дѣ залѣтѣ този денъ ?
 Менъ є ревность изгорила
 И загрызва младж зеленъ.
 Ты не знаешъ крѣхко пиле
 Какъ страдашъ зарадъ текъ !